

In res! Škarjice so se takoj ustavile, in v naslednjem trenutku jih je že imela presrečna deklica v svojem žepu.

Gospa je bila v hudi zadregi in se ni vedela kam dejati od sramote. Vendar pa se je hotela hvaležno pokazati in je ponujala deklici mošnjo cekinov in jo vabila, naj se zopet vrne. Toda deklica ni hotela niti denarja vsprejeti niti se ni hotela več vrniti k lakomni gospej, ampak se je napotila lepo na svoj dom, kjer si je s šivanko in čudotvornimi škarjicami toliko zaslužila, da je bila kmalu najbolj premožna deklica v vsi okolici. Pa ostala je vedno ponižna in bogoljubna ter je storila ljudem veliko dobrega, saj je imela s čem. *Siluška.*

Jurček — zidar.

Jurček ima kóla,
Toda brez koles,
Črnega volička,
Toda brez ušes.

Za ogrado zida
Belo znamenje,
V levi roki blato,
V desni kamenje.

Kdo pa je voliček
Črni brez ušes?
Jurček sam . . . Poglejte,
Kak je čez in čez!

To vam je visoko
Že nad tri pedí,
Kar primaha z repkom
Pudelj iz vasí.

Blaten ves po hrbtu
Prav do ramice,
Ker nikdar ne vboga
Svoje mamice.

Z malim repkom maha
Psiček sem ter tje,
Z malim repkom revež
Znamenje podrè.

Po največjih lužah
Cepetá vam bos,
Blata si nalaga.
Kamenja na voz.

Hej, to vpíje Jurček:
»Proč, ti pudelj, proč!«
Pobeži vam pudelj
Glasno lajajoč:

»Hov, hov, hov! Ne zidaj,
Hov, hov, hov, nikar,
Saj si ti le Jurček,
A nikar zidar!«

Siluška.

